

De Filosofie van het Leven

De Filosofie van het Leven – Mijn Wereld Ontdekken vanuit een Onpartijdig Standpunt

Als materie inwerkend op materie gedurende een periode die lang genoeg is alles kan creëren, dan zou ik naar de bergen in Colorado moeten kunnen gaan en natuurlijke computers, camera's en mobiele telefoons moeten vinden. Zoals we hebben gezien zijn deze inorganische toestellen allemaal veel minder complex dan een "eenvoudige" organische bacterie. En toch vinden veel mensen mijn stelling in het gunstigste geval "dwaas". Waarom? Of het nu organisch of inorganisch is, de complexiteit en het ontwerp zijn overduidelijk.

Om dit concept nu naar een eenvoudiger niveau te brengen, onderzocht ik mijn horloge (het mijne is digitaal). Ik overpeinsde de onderling afhankelijke systemen van siliconen chips, bedrading, en de LED cijfers. Zelfs naar de tegenwoordige technologische maatstaven is dat een relatief simpel apparaat. Maar is er enige twijfel dat het gecreëerd werd door een groep ontwerpers, doorgegeven aan een groep mechanische ingenieurs, en toen in productie werd gebracht door een team van automatisatie-specialisten?

En toen nam ik wat tijd om naar de pols onder mijn horloge te kijken. Ik ben ondertussen erg gewend aan de simpliciteit ervan. Ik keek wat dichterbij naar de huid en de haarfollikels. Ik raakte ze aan. Ik dacht na over de zenuwen die mijn brein vertelden om die aanraking te vertalen. Toen keek ik wat dicht en dacht na over de microscopische samenstelling van elk van mijn cellen. Ik stelde me de complexe moleculaire stad aan het werk voor, en dacht na over het wonder van mijn hersenen die me in staat stellen om me zoiets voor te stellen. Ik dacht na over de aderen juist onder de oppervlakte van mijn huid. Ik dacht na over hoe mijn hart zuurstofrijk bloed door die aderen stuurt om mijn pols en hand levend te houden. Ik dacht na over hoe mijn longen opvullen en weer leeglopen en zo zuurstof voor mijn hart produceren.

En toen kneep ik mijn hand samen. Ik dacht na over de miraculeuze communicatie die plaatsvond in die milliseconde. Ik creëerde een gedachte – mijn brein verwerkte de onbewuste instructie en vertaalde het in een taak voor mijn lichaam – mijn zenuwstelsel bezorgde die taak bij mijn pols – en mijn pols voerde die taak perfect uit. Ik had eigenlijk nooit nagedacht over wat er nu zojuist gebeurde? Hoe kan zo'n onderling verbonden systeem zich nu geleidelijk en willekeurig door de tijd ontwikkelen?

En het houdt niet op... mijn spijsvertering – Hoe ontwikkelde zich dat gedurende miljoenen jaren? Zonder verwerkte energie, hoe konden mijn vroegste, zich nog ontwikkelende voorouders ook maar bestaan? Mijn aandeel in een tweedelig voortplantingssysteem – kom op zeg, hoe kan zich dat nu willekeurig ontwikkelen over miljoenen jaren door natuurlijke selectie en genetische mutatie? Hoe draag je nieuwe en verbeterde genetische informatie over zonder eerst de mogelijkheid van reproductie te hebben? Eindelijk dacht ik na over deze dingen!

Dus, uit al deze informatie, ontwikkelde ik een nieuwe stelling voor mijn kijk op het leven... we moeten onze voorgekauwde noties laten varen. Onze vooronderstellingen dumpen. Gewoon nadenken over deze materie met een onpartijdig brein. Heeft dit alles "metafysische" implicaties? Jazeker. Maar zou dat ons horen af te schrikken om het bewijs logisch te onderzoeken? Waar hebben we de notie vandaan dat wetenschap en technologie in een naturalistisch vacuüm zouden moeten bestaan? Dat is geen echte wetenschap. Echte wetenschap is het observeren van het bewijs, het voorstellen van een hypothese, en vervolgens deze hypothese op verscheidene manieren testen. Filosofische vooronderstellingen hebben geen plaats in echte wetenschap. Als de wetenschap zaken onthult die buiten de grenzen van de bekende natuurkunde vallen, dan zou de wetenschap toegejuicht moeten worden vanwege haar onpartijdige bijdrage aan de filosofische en metafysische gedachte.

I. L. Cohen is een mathematicus, onderzoeker en auteur – een lid van de New York Academy of Sciences en ambtenaar van het Archaeological Institute of America. In zijn boek, "Darwin was Wrong – A Study in Probabilities" ("Darwin had het bij het verkeerde eind – Een Studie in Waarschijnlijkheden"), schrijft Cohen:

In zekere zin overschrijdt het debat de confrontatie tussen evolutionisten en creationisten. We hebben nu een debat binnen de wetenschappelijke gemeenschap zelf; het is een confrontatie tussen wetenschappelijke objectiviteit en ingewortelde vooroordelen – tussen logica en emotie – tussen feit en fictie.^[1]

...In de uiteindelijke analyse moet de objectieve wetenschappelijke logica overheersen – ongeacht wat het uiteindelijke resultaat is – ongeacht hoe vaak traditionele idolen in het proces moeten worden omvergegooid.^[2]

...het is tenslotte niet de taak van de wetenschap om de evolutieleer te verdedigen, en er tot het bittere eind achter te blijven staan – ongeacht welke onlogische en ongefundeerde conclusies deze biedt... als in het proces van onpartijdige wetenschappelijke logica ontdekt wordt dat een schepping door een superintelligentie van buitenaf de oplossing is voor ons dilemma, laten we dan de navelstreng die ons al zo lang met Darwin heeft verbonden doorsnijden. Deze is verstikkend en stagneert ons.^[3]

... elk concept voortgebracht door de evolutietheorie (en daarna aangepast) is imaginair en wordt niet ondersteund door de wetenschappelijk vastgestelde feiten van de microbiologie, fossielen, en mathematische waarschijnlijkheidsconcepten. Darwin had ongelijk.^[4]

...De evolutietheorie zou wel eens de ergste vergissing ooit in de wetenschap kunnen zijn.^[5]